

— obciążenie Komisji kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez FIFA w związku z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 3a dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽¹⁾ państwo członkowskie może sporządzić wykaz wydarzeń sportowych lub innych, które uznaje za „mające doniosłe znaczenie dla społeczeństwa”. Wydarzenia objęte wykazem nie mogą być przedmiotem praw wyłącznych do transmisji, które pozbawiałyby znaczną część widowni tego państwa członkowskiego możliwości oglądania wydarzeń w bezpośrednim przekazie lub retransmisji w telewizji ogólnie dostępnej.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r.⁽²⁾, którą Komisja stwierdziła zgodność z prawem wspólnotowym wykazu sporządzonego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG obejmującego wszystkie 64 mecze Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej (FIFA World Cup). Pozbawia to FIFA możliwości przyznawania nadawcom wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz w Zjednoczonym Królestwie wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że decyzja Komisji narusza istotne wymogi proceduralne, nie podając powodów zatwierdzenia włączenia wszystkich 64 meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej do wykazu Zjednoczonego Królestwa.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza dyrektywę 89/552/EWG, jako że postępowanie przeprowadzone przez władze brytyjskie celem wydania tego wykazu nie było jawne i przejrzyste, i jako że nie wszystkie mecze rozgrywane w ramach Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej stanowią wydarzenia mające doniosłe znaczenie dla brytyjskiego społeczeństwa.

Ponadto strona skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja narusza jej prawa własności, jako że skutkuje pozbawieniem jej możliwości przyznawania wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące swobodnego świadczenia usług, pozbawiając ją prawa przyznawania, a nadawców prawa do nabywania, wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące konkurencji, umożliwiając nadużywanie zbiorowej pozycji dominującej lub antykonkurencyjne porozumienie celem nabycia praw do bezpośredniego przekazu międzynarodowych meczów piłki nożnej w Zjedno-

czonym Królestwie oraz ograniczając konkurencję na rynkach telewizji ogólnie dostępnej, reklamy i sportowych płatnych kanałów telewizyjnych.

Wreszcie strona skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące swobody działalności gospodarczej, ograniczając dostęp do praw do bezpośredniej transmisji Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszelkich meczów rozgrywanych w ramach Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej podmiotom wchodzącym lub mogącym potencjalnie wejść na rynek brytyjski.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 295, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Axis AB przeciwko OHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)

(Sprawa T-70/08)

(2008/C 107/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Axis AB (Lund, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Norderyd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Etra Investigación y Desarrollo SA (Walencja, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie R 334/2007-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny wspólnotowy znak towarowy „ETRA” dla towarów i usług z klas 9 i 42 — zgłoszenie nr 3 890 291

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Etra Investigaci3n y Desarrollo SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzne krajowe znaki towarowe zawierające element słowny „ETRA” oraz litery „I” i „D” w połączeniu z oznaczeniem „+” dla towarów i usług z klas 9 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciw3w: odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty: naruszenie zasady 49 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 ⁽¹⁾ oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, iż odwołanie wniesione zostało zgodnie z zasadą 49 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, w świetle której Izba Odwoławcza odrzuca odwołanie jako niedopuszczalne, jeśli nie jest ono zgodne z art. 57, 58 oraz 59 rozporządzenia nr 40/94 i z zasadą 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2868/95. Dalej skarżąca twierdzi, że skoro braki językowe nie zostały uzupełnione przez wnoszącego sprzeciw przed upływem terminu na wniesienie odwołania, to jest przed 12 lutego 2007 r., Izba Odwoławcza naruszyła zasadę 49 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2868/95.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2008 r. — Ravel Serwis przeciwko OHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Sprawa T-72/08)

(2008/C 107/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Travel Service a.s. (Praga, Czechy) (przedstawiciel: S. Hejdová)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eurowings Luftverkehrs AG (Dortmund, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— zmiana zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej w sprawie R 1515/2006-2 w następujący sposób:

— uchylenie w całości decyzji Wydziału Sprzeciw3w w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 782 351 z dnia 29 września 2006 r.

— obciążenie strony przeciwnej kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu i postępowaniem odwoławczym przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „smartWings” zgłoszony dla towarów i usług z klas 16, 21, 37, 39, 41 i 43 — zgłoszenie nr 3 650 595

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Eurowings Luftverkehrs AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy i międzynarodowy słowny znak towarowy „EuroWings” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 16 i 41, krajowy i międzynarodowy słowny znak towarowy „EUROWINGS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 39 i 42 oraz krajowy znak towarowy „WINGSCLASS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 16, 39, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciw3w: Uwzględnienie sprzeciwu w części

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 oraz naruszenie istotnych wymogów proceduralnych ustanowionych w art. 73 i 79 tego rozporządzenia.